Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8166
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

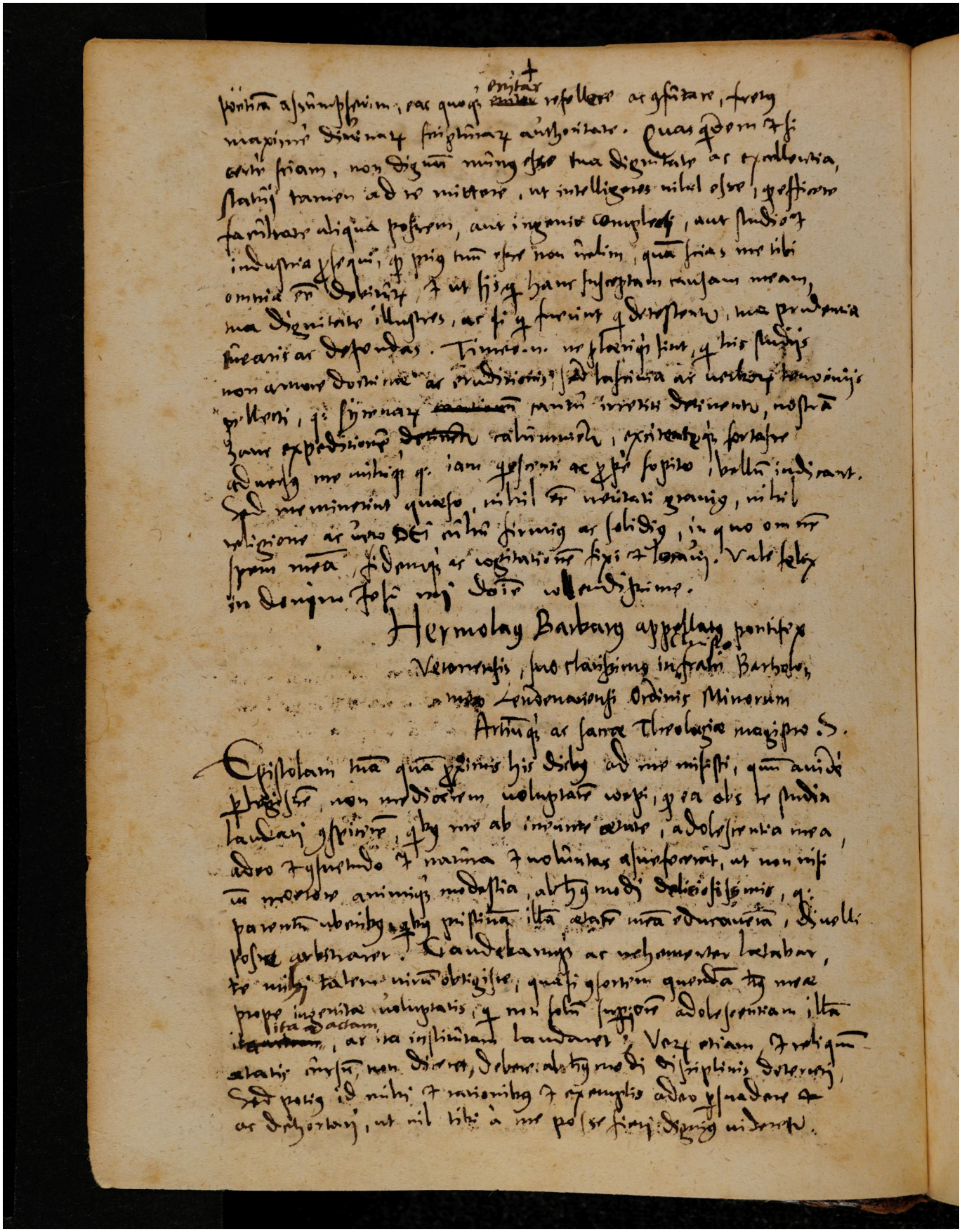

portam assumpsissem, eas quoque ~~[illegible]~~ existar repellere ac spernere, tres
maximi Sirenas frigidissimas authoritate. Quas quidem si
certe sciam, non dignum minus esse tua dignitate ac sapientia,
statim tamen ad te mittere, ut intelligeres nihil esse, quod tuo
familiari aliquid posset, aut ingenio complectere, aut studio et
industria assequi, et prius tuum esse non inlim, quam scias me tibi
omnia ~~[illegible]~~ debituri, et ut hisce hanc suspicionem causam meam,
tua dignitate illustres, ac si qui forsitan desperent, tua prudentia
mecum ac desperadas. Timeo enim ne fortasse sint, qui his studiis
non amore doctrinae ac eruditionis, sed lasciuia ac vesania quadam
pulsentur, qui sirenas ~~[illegible]~~ meas irritas deinceps, nostram
hanc expeditionem ~~[illegible]~~ calumniabuntur, existantque forsitan
adeo mihi qui iam Germani ac Galli sopito bello indicant.
Sed meminerint quaeso, nihil esse vetustatis gravius, nihil
religione ac numine Dei nihil firmius ac solidius, in quo omnes
spem meam, fidem ac cogitationes fixi et locavi. Vale felix
in domino Iesu mihi Domine venerandissime.

Hermolaus Barbarus appellatus pontifex
Veronensis, sed clarissimus infratus Barbarus,
a Mico Leonensis Ordinis Minorum
Artium ac sacrae Theologiae magister S.

Epistolam tua quae primus his diebus ad me missis, quam avide
perlegisse, non mediocrem voluptatem cepi, quod ea abs te studia
laudari gaudeo, quibus me ab ineunte aetate, adolescentia mea,
adeo tyrannide et natura et voluntas assuefecerat, ut non nisi
in mortem animique modestia, atque modi deliciosissimis, quae
parentum uberibus atque pristina illa aetate mea educatus, diuelli
posse arbitrarer. Candeamque ac vehementer laetabar,
te mihi talem virum obtigisse, qui eorum quorum tu me
propter ingenitae voluptatis, et non solum superior adolescentiam illa
ita adeam ~~[illegible]~~, ac ita instituam laudaret. Vere etiam, et religio
statim ipsum non diceret, debere atque modi disciplinis deterreri,
sed potius id mihi et rationibus et exemplis adeo persuadere ac
ac deterreri, ut nil tibi a me posse fieri dignius videretur.